

der er saa meget Grøn af alle Slags, ville Folk hellere tye til den Føde, som de ere vant til, end kjøbe Ris. Smidlertid skal det heller ikke paa den anden Side negtes, at ved de lave Priser forøges Forbruget; men netop fordi den forøges ved lave Priser og høi Told, tror jeg, at det er givet, at denne Forbrug ikke vil tage af til de lave Priser ved endnu mindre Told, end vi have for Diebliffet. Den vil altsaa snarere tage til, og derigjennem vil man kunne indvinde en Indtægt for Statskassen, uden at jeg tror, at det i mindste Maade vil genere Forbruget. — Man er dernæst ogsaa gaaet ind paa en betydelig Forhøielse af Tolden paa alle Slags Frugter. Denne udgjør omtrent 160 pCt. gjennemsnitlig af den nuværende Told. Dette forekommer mig imidlertid at være et lidt farligt Experiment; thi man kan efterhaanden forsøge Tolden, uden at det gaar ud over Forbruget, men at man paa engang sætter Tolden meget høit op, og derigjennem fordyrer Varerne pludselig, vil vække Opinionen imod sig, og vi kunne ikke gaa imod Opinionen. Den har en vis Magt, som vi maa anerkjende til en vis Grad. Jeg tror derfor ikke, at dette er heldigt. Dertil kommer endnu et andet ganske specielt Hensyn, som jeg egentlig nødig berører, men som jeg dog ikke ganske kan undlade at henlede Opmærksomheden paa. Jeg kan tale om det, fordi Sagen er offentliggjort fra Regjeringens Side, det er nemlig offentliggjort fra Udenrigsministeriet, at vi uheldigvis i dette Diebliff ikke have nogen Traktat med Spanien. Fra Spanien faae vi en hel Del Varer, vi faae en hel Del Rosiner, Oranger, Mandler, Vindruer, Vin osv. Jeg veed ikke, om det just vilde være heldigt, naar, som det synes, vor Position just ikke er meget stærk der, da at ville skade den ved netop at lægge en høi Told paa de Produkter, som komme derfra. Det er kun en Henstilling, jeg gjør. Jeg haaber, at denne Sag skal komme i Udvalg, og jeg antager, at der der vil være det rette Sted til at konferere haade om det One og det Andet med det høie Ministerium med Hensyn til, hvad man med Rette burde gjøre i denne Henseende. Hvad jeg har sagt om Frugter, gjælder naturligvis ogsaa Vin; men jeg skal ikke videre gaa ind derpaa, da jeg, som sagt, tror, at det bedre lader sig behandle i et Udvalg. — Endelig er der ogsaa en Artikel, som vel ikke spiller nogen stor Rolle, men som det dog forekommer mig, at man har været lidt for slem ved. Det er Kakao. Tolden derpaa er forhøiet med 130 pCt. Man synes at gaa ud fra, at Kakao-Chokolade er en Luxusartikel. Jeg kan egentlig ikke betragte den ganske som en Luxusartikel,

jeg tror, det er et meget nærende Middele, og at det navnlig bliver benyttet af mange svagelige Personer, og det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen særlig Grund til at paalægge denne Artikel en saa meget høi Told. — Endelig er der endnu en Artikel, som der jo flere Gange har været Tale om endog at bringe ned til Toldfrihed, det er Kaffe. Denne Artikel vilde jeg forresten dog ikke indstille til Toldfrihed, men jeg vilde ganske vist nok ønske, at man kunde faae Tolden sat noget ned paa denne Artikel, idet det forekommer mig, at den er bleven behandlet noget stedmoderligt. Man har nemlig ladet den gamle Told, Krigsskatten, bestaa kun med en Reduktion af omtrent $\frac{2}{3}$ Ore, og dette synes jeg nok er lidt stedmoderligt, i Særdeleshed da jeg ikke kan gaa ind paa den Anskuelse, at det fornemlig skulde være de mere Velhavende, som drikke Kaffe. Jeg tror tværtimod efter den Erfaring, jeg har deri — og den er ikke saa ganske ringe — at det er den mindre bemidlede Klasse, som fortærer en stor Del Kaffe, navnlig efterat Priserne ere blevne saa billige, som de ere. Det er desværre ikke saa sjældent, at vi se i de mindre bemidlede Klasser Manden trøste sig med en Snaps Brændevin og en halv Baier, medens Konen og Børnene trøste sig med en Kop varm Kaffe; har de ikke Naad til at faae varm Middagsmad, faae de en Kop Kaffe og noget Brød dertil. I det Hele taaget tror jeg, at de ærede Herrer allerede vilde have set, at min Anskuelse er den, at det slet ikke er heldigt, hverken for Finantserne eller for Forbruget, at man lægger meget høie Toldsatser paa enkelte Ting og slet ikke lægger Toldsatser paa andre Ting, som forøvrigt vel kunde bære dem. Jeg tror, det er heldigt for Forbrugerne at have moderate Toldsatser, og jeg tror, at det er endnu fuldt saa heldigt for Finantserne at have dem; thi da kunne de ganske sikkert gjøre Regning paa ikke blot at faae det Beløb, der er kalkuleret, men ogsaa at faae mere igjennem en stadig tiltagende Forbrug af disse Artikler, naar de ikke ere for høit beskattede og staa i lidt billig Pris.

Saa, nu maa jeg gaa over til det sidste Punkt, jeg har at tale om, og det er Skibsafgiften. Det har glædet mig særdeles meget at høre den ærede Ordførers Udtalelser derom, idet det jo derved er givet tilkjende, at man ikke maa betragte den Afstemning, der gik for sig her sidste Gang, dette Forslag forhandlede, som det endelige Votum i dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, jeg har misforstaaet ham, naar jeg har opfattet ham saaledes. Hvad nu Skibsafgiften angaar, har den været betragtet fra forskjellige Syns-